

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 25.10.1966, sp. zn. 5 Cz 124/66, ECLI:CZ:NS:1966:5.CZ.124.1966.1

Číslo: 28/1967

Právní věta: Pravomoc soudu není dána k projednání návrhu na vyklizení části bytu, do něhož se žalovaný nastěhoval protiprávně. Soud nemůže schválit smír, jímž se žalovaný zavazuje vyklidit byt pod podmínkou přidělení náhradního bytu, resp. náhradního ubytování, nemá-li národní výbor podle zákona povinnost přidělit náhradní byt nebo poskytnout náhradní ubytování.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 25.10.1966

Spisová značka: 5 Cz 124/66

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 99 40/1964 Sb. § 4

§ 157

§ 394 41/1964 Sb. § 41

§ 45

§ 53

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1967 sb. rozh.

Pravomoc soudu není dána k projednání návrhu na vyklizení části bytu, do něhož se žalovaný nastěhoval protiprávně.

Soud nemůže schválit smír, jímž se žalovaný zavazuje vyklidit byt pod podmínkou přidělení náhradního bytu, resp. náhradního ubytování, nemá-li národní výbor podle zákona povinnost přidělit náhradní byt nebo poskytnout náhradní ubytování.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. října 1966, [5 Cz 124/66](#).)

Obvodní soud pro Prahu 3 schválil smír uzavřený mezi účastníky, jímž se žalovaní zavázali vyklidit a vyklizený odevzdat žalobcům jeden pokoj jimi dosud užívaný v domě v Praze 3, a to do 15 dnů ode dne, kdy pro ně pravomocným rozhodnutím obvodního národního výboru bude zajištěn náhradní byt,

popřípadě náhradní ubytování.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem, že tímto rozhodnutím byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Obvodní soud v první řadě nezkoumal, zda je vůbec dána pravomoc soudu k projednání návrhu. Podle tvrzení žalovaných uzavřeli se žalobcem v roce 1963 podnájemní smlouvu k jednomu pokoji z bytu žalobce v Praze 3 a podle souhlasného přednesu účastníků odmítl nejprve bytový odbor a poté i komise bytového hospodářství ONV v Praze 3 přivolit k tomuto přenechání části bytu.

Z dosavadního řízení jeví se tedy jako nesporné, že se žalovaní nastěhovali do bytu žalobce bez rozhodnutí národního výboru, které k vzniku podnájemní smlouvy podle § 40 odst. 1 zák. č. 67/1956 Sb., v době jejich nastěhování platného, bylo nezbytnou podmínkou, tedy že získali a dále užívali část bytu protiprávně podle ustanovení § 157 a § 394 odst. 3 o. z. a § 41 a § 45 odst. 3 zák. č. 41/1964 Sb. o hospodaření s byty. Podle ustanovení § 157 a § 394 odst. 3 o. z. je však v takových případech oprávněn k vydání příkazu k vystěhování národní výbor. Ustanovení § 4 o. z. a § 7 odst. 1 o. s. ř. pak vylučuje pravomoc soudů k projednávání těchto případů.

Nad to pochybil soud, neboť nemohl uzavřený smír schválit z toho důvodu, že je v rozporu se zákonem. Podle § 157 o. z., které přiměřeně platí i pro přenechání části bytu (§ 394 odst. 3 o. z.), se náhradní byt ani náhradní ubytování neposkytuje uživateli části bytu, který se nastěhuje do bytu bez rozhodnutí příslušného orgánu o přidělení bytu. Tomu odpovídá i ustanovení § 53 odst. 1 písm. a) zák. č. 41/1964 Sb., podle kterého nemá národní výbor povinnost přidělit náhradní byt ani poskytnout náhradní ubytování občanu, který bydlí v bytě vedle uživatele bytu bez přivolení národního výboru. Nelze proto vázat vyklizení takto získaného bytu, event. jeho části, na opatření náhradního bytu, popř. náhradního ubytování. Tím by byl národní výbor donucován k postupu, který je v rozporu se zákonem i se zásadami bytové politiky.

Napadeným usnesením porušil proto obvodní soud pro Prahu 3 zákon v ustanovení § 99 odst. 2 o. s. ř. ve vztahu k ustanovení § 4, § 157, § 394 odst. 3 o. z., dále § 41, § 45 odst. 3 a § 53 odst. 1 písm. a) zák. č. 41/1964 Sb.